

"Крвта која ја прими од мене, нештедејќи

пролиј ја, заради неа и јас да добијам почест. Подај го телото на маки, од тоа и јас да се зарадувам пред нашиот Господ, како и јас самата да сум настрадала за Него...", изјавила блажената мајка Ефросимија пред да почине.

Тој поминал 28 години измачуван и во затвори. Бил мачен од страна на 11 мачители: Домицијан, Диоклецијан, Максимијан и други, и на крај од намесникот Александар.

СТРАДАЊЕТО НА СВЕТИ КЛИМЕНТ АНКИРСКИ

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Пазете се од луѓето, зашто тие ќе ве предадат на судовите, и по синагогите нивни ќе ве бијат. И ќе ве одведат пред управници и цареви заради Мене, за да сведочите пред нив и пред незнајбошците... и ќе бидете омразени од сите заради Моето име, но кој претрпи до крај, ќе биде спасен". (Мат. 10, 17-18, 22)

Свештеномаченик Климент, епископ Анкирски, е роден во 258 година во Анкира, главен град на Галатија, покраина

детели, заради Него. Направи ми ја оваа чест, сине! Стој смело и јуначки за Христос, и чувај ја цврсто и непоколебливо Неговата вера! А јас, о срце мое, се надевам во мојот Христос, дека наскоро на тебе ќе заблиста венецот на мачеништвото, и во моја чест, и за спасение на многу души. Затоа подготви го твоето срце за подвиг на мачеништво... Но, не плаши се! Страдањето е привремено, наградата е вечна; Ништо да не те одделува од Христос Господ! Гледај кон небото и оттаму очекувај голема, изобилна и вечна награда од Бога! Плаши се од Божјото величие! Ужаснувај се од Неговиот суд! Трепери од Неговото севидливо око! Бидејќи оние

мене, нештедејќи пролиј ја, заради неа и јас да добијам почест. Подај го телото на маки, од тоа и јас да се зарадувам пред нашиот Господ, како и јас самата да сум настрадала за Него... Ете, јас сега заминувам од тебе, и одам пред тебе кај Господ. Со телото заминувам, но духот мој нема да се оддели од тебе, за со тебе да се удостојам да припаднам кон престолот Христов, фалејќи се пред Него со твоите страдања и китејќи се со твоите подвизи. Зашто и коренот, скриен под земјата, се оросува со истата роса како и видливите гранки над земјата".

И по таквите исказани незаборавни зборови, кои се поука за сите генерации и за

НА ТЕБЕ ЌЕ ЗАБЛИСТА ВО НА МАЧЕНИШТ

во Мала Азија. Татко му бил незнајбожец, а мајка му Ефросимија била вистинска христијанка. Таа го воспитувала своето чедо во христијански дух. Но, го оставила сирак кога Климент имал само 12 години.

ВО МОЈА ЧЕСТ

Во претсмртните моменти, лиејќи солзи, исполнета со благодетта Божја, благословена од Бога заради силната и непоколеблива вера во Него, му прорекла на синот маченичка смрт, исказувајќи ги следните зборови: "Ќе дојде опасно време, и близу е гонењето кое диши со страшен гнев и закана, и ти ќе бидеш, како што ни кажува Господ, изведен пред цареви и вла-

кои ќе се откажат од Него, ќе примат оган, незгаслив оган и неуништив црв... Ова нека ми биде награда од тебе, о преслатки сине мој, за моите породилни маки со тебе, за трудот околу твоето воспитување: ти, плод на утробата моја, да станеш исповедник Господов, и јас да се наречам мајка на маченик и да се прославам во деловите на телото на синот кои страдаат за Христа.. А ти си ми светлост во Христос, и живот мој во Господа! Затоа те молам, срце мое, да не се посрамотам во својата надеж туку, според зборовите на апостолот, да се спасам заради породот свој. (1 Тм. 2, 15) Те родив чедо, да страдам во тебе како во свое сопствено тело. Крвта која ја прими од

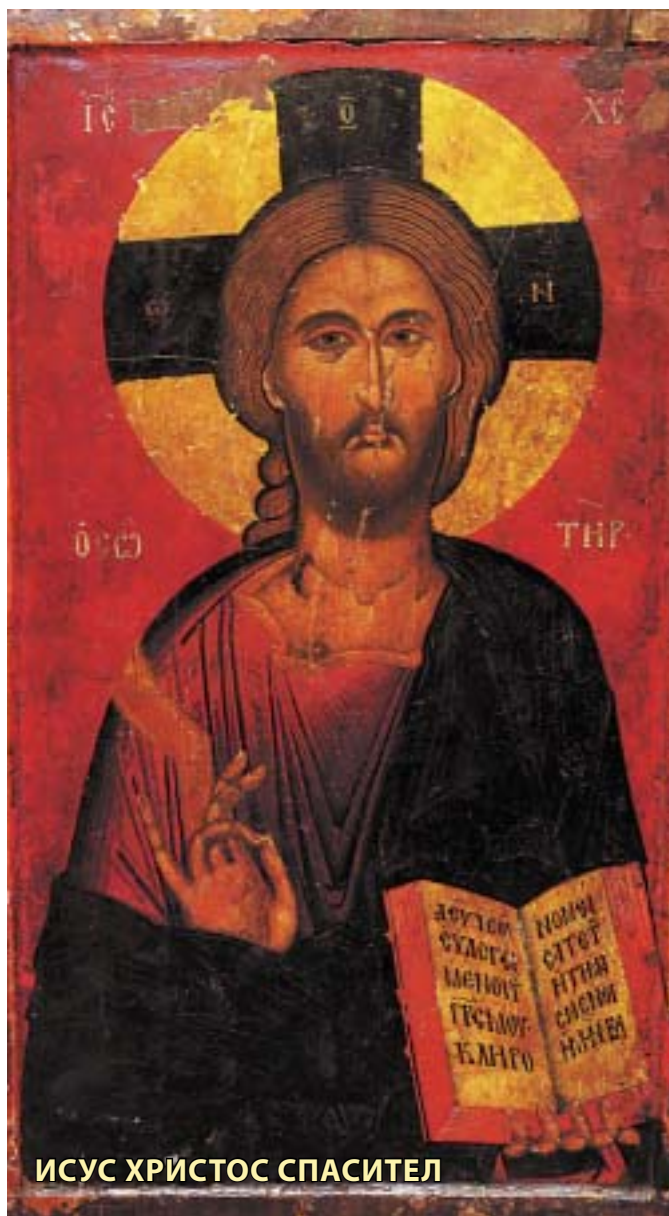
сите времиња, блажената мајка Ефросимија ја потпрела својата глава на синот и починала. Благородната, угледна и богата жена по име Софија, пријателка на Климентовата мајка, која немала деца, го зела Климента во својата кука и го гледала и го сакала како свое родено чедо. Таа го подучувала на кроткост, набожност, мудрост, став Божји. Го учела како се доаѓа до чистота и света љубов кон Бога, Творецот и нашиот Добродетел.

НАКЛЕВЕТЕН ОД НЕЗНАЈБОШЦИТЕ

Климент станал познат по својот добродетелски живот и бил избран за епископ Ан-

кирски во 20-тата година од животот. На млади години се здобил со голема мудрост. Во тоа време царот Диоклецијан, по целото Римско царство издал писмена наредба, на сите можни начини да се убиваат сите оние кои го исповедуваат името Христово. Тогаш во Галатејската покраина пристигнал царскиот намесник Домицијан кој, по царска наредба, ги убивал христијаните. Свети Климент, епископот Анкирски, бил наклеветен од незнајбошците дека забранува да им се поклонуваат на нивните "големи богови", а многумина привлекувал кон својот Христос.

Домицијан веднаш наредил да го доведат кај него. Тогаш Свети Климент му рекол: "Нашата мудрост и разум е Христос, Син на Бог Отецот со чија реч сè е создадено; од Него имаме и говор и разум", и одбил да се поклони на нивните лажни богови. Затоа бил изложен на многу сурови мачења, но и покрај тоа Светителот не се откажал од Бога и му рекол:

ИСУС ХРИСТОС СПАСИТЕЛ

пронајдена од луѓето за надворешно украсување... А богатствата на нашиот добар Бог не се од никого позајмени, ниту со човечка рака изработени, туку се вечни и непроменливи. Нивната убавина е безгранична и светлина вечна; не се менуваат; ниту молец ги јаде, ниту 'рѓа ги расипува, ниту можат да оветват во текот на бесконечните векови".

Царот заслепен од злобата наредил Светителот да биде изложен на најразлични мачења и фрлен во затвор. Но, Бог му помогнал на Светителот преку мудрата Софија и други христијани. Тие влегле во затворот, му ги извадиле оковите на Светителот и го однеле во Црквата, во пештерата, каде што отслужил Света литургија и ги причестил со Божествените Хрстови тајни. Потоа Светителот со сите присутни заминале во домот на Софија и организирале голема гозба, за потоа повторно да замине и да отслужи Божествена литургија во пештерската црква. Намесникот Александар бил известен дека Светителот го нема во затворот. Го пронашле во црквата и намесникот му наредил на еден војник одзади да го удри со меч архијерејот по вратот.

"И кога тоа војникот го направи, падна главата на Светиот свештеномаченик Климент на светиот престол, и на предложените Дарови, и се зали со неговата крв Бескрвната жртва и целиот свет олтар".

Бил исечен во 312 година во црквата во Анкир, кога како архијереј служел Божја служба. Свети Климент и неговиот ученик Светиот маченик Агатангел, поткрепувани од Божјата благодет, останале како пример за непобедливи и непоколебливи Божји слуги, цветови во пустината на неправедниот незнајбожен и суров свет.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

ЕНЕЦОТ ВОТО

"...Верувам и се надевам дека Христос, Кој е во мене, победил, победува и ќе го победи секој непријател".

Било ужасно да се гледа во Светителот зашто месото му било искинато од целото тело, како некоја облека, единствено се гледале крвавите коски... "со камења го удираше по устата, така што му ги искршиле и забите". А кога го удираше по лицето, го плукале и му ги кршеле забите, тој му довикнал на мачителот Домицијан: "Намеснику царски, ти ми правиш почест, а не ме мачиш! Зашто и мојот Господ Исус Христос Го тепаа по устата и по образите, па еве и јас недостојниот, со тоа се удостоив. Првомаченикот Стефан беше засипан со камења, па и јас со тоа се ук-

расив... и маките мои ги прави полесни тоа што, откако ќе ги поднесам, ќе се удостојам со поголеми почести, со поголемите и подобрите од мене".

Мачителот наредил да го фрлат в затвор. По неколку дена Светителот, со благодетта Христова, бил исцелен од сите рани и оздравел. Намесникот го испратил во Рим кај незнајбожниот цар Диоклецијан. По негова наредба Светителот бил толку страшно мачен "како никој никогаш од настанокот на светот".

ЗАСЛЕПЕН ОД ЗЛОБАТА

Тој поминал 28 години замачуван и во затвори. Бил ма-

чен од страна на 11 мачители: Домицијан, Диоклецијан, Максимијан и други, и на крај од намесникот Александар.

Кога бил доведен пред царот Диоклецијан во Рим, царот ставил на едната страна разни орудија за мачење: железни гребени, железни постели, остри бријачи, котли, вжштени шлемови, колци, тркала и др., а на другата страна: злато, сребро, одликувања, скапоцена облека, накит, пари, сè што можел царот да подари, па му рекол на Климент да избира. Хрстовиот маченик Свети Климент со презир погледнал на царските богатства и ги избрал орудијата за мачење, извикувајќи: "Златото и среброто, тоа е неродна земја -